

1 czerwca 2012. Komentarz ojca Jacka Salija

(1P 4,7-13) Wszystkich koniec jest bliski. Bądźcie więc roztropni i trzeźwi, abyście się mogli modlić. Przede wszystkim miejcie wytrwałą miłość jedni ku drugim, bo miłość zakrywa wiele grzechów. Okazujcie sobie wzajemną gościnność bez szemrania. Jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy otrzymał. Jeżeli kto ma dar przemawiania, niech to będą jakby słowa Boże. Jeżeli kto pełni posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela, aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen. Umiłowani! Temu żarowi, który w pośrodku was trwa dla waszego doświadczenia, nie dziwcie się, jakby was spotkało coś niezwykłego, ale ciescie się, im bardziej jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się Jego chwały.

(1P 4,7-13)

Wszystkich koniec jest bliski. Bądźcie więc roztropni i trzeźwi, abyście się mogli modlić. Przede wszystkim miejcie wytrwałą miłość jedni ku drugim, bo miłość zakrywa wiele grzechów. Okazujcie sobie wzajemną gościnność bez szemrania. Jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy otrzymał. Jeżeli kto ma dar przemawiania, niech to będą jakby słowa Boże. Jeżeli kto pełni posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela, aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen. Umiłowani! Temu żarowi, który w pośrodku was trwa dla waszego doświadczenia, nie dziwcie się, jakby was spotkało coś

niezwykłego, ale ciescie się, im bardziej jesteście uczestnikami
cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu
się Jego chwały.

(Ps 96,10-13)

REFREN: Pan Bóg nadchodzi, aby sędzić ziemię.

Głoście wśród ludów,
że Pan jest królem.
On utwierdził świat tak, że się nie zachwieje,
będzie sprawiedliwie sędził ludy.

Niech się radują niebiosa i ziemia weseli,
niech szumi morze i wszystko, co je napełnia.
Niech się cieszą pola i wszystko, co na nich rośnie,
niech wszystkie drzewa w lasach wykrzykują z radości.

Przed obliczem Pana, który się zbliża,
który już się zbliża, by sędzić ziemię.
On będzie sędził świat sprawiedliwie,
a ludy według swej prawdy.

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem, abyście szli i owoc
przynosili.

(Mk 11,11-25)

Jezus przybył do Jerozolimy i wszedł do świątyni. Obejrzał wszystko, a że pora była już późna, wyszedł razem z Dwunastoma do Betanii. Nazajutrz, gdy wyszli z Betanii, uczuł głód. A widząc z daleka drzewo figowe, okryte liśćmi, podszedł ku niemu zobaczyć, czy nie znajdzie czegoś na nim. Lecz przyszedłszy bliżej, nie znalazł nic prócz liści, gdyż nie był to czas na figi. Wtedy rzekł do drzewa: „Niech już nikt nigdy nie je owocu z ciebie”. Słyszeli to Jego uczniowie. I przyszli do Jerozolimy. Wszedłszy do świątyni, zaczął wyrzucać tych, którzy sprzedawali i kupowali w świątyni, powywracał stoły zmieniających pieniądze i ławki tych, którzy sprzedawali gołębie, i nie pozwolił, żeby kto przeniósł sprzęt jaki przez świątynię. Potem uczył ich mówiąc: „Czyż nie jest napisane: Mój dom ma być domem modlitwy dla wszystkich narodów? Lecz wy uczyniście z niego jaskinię zbójców”. Doszło to do arcykapłanów i uczonych w Piśmie i szukali sposobu, jak by Go zgładzić. Czuli bowiem lęk przed Nim, gdyż cały tłum był zachwycony Jego nauką. Gdy zaś wieczór zapadał, wychodzili poza miano. Przechodząc rano, ujrzeli drzewo figowe uschłe od korze ni. Wtedy Piotr przypomniał sobie i rzekł do Niego: „Rabbi, patrz, drzewo figowe, któreś przeklął, uschło”. Jezus im odpowiedział: „Miejcie wiarę w Boga. Zaprawdę powiadam wam: Kto powie tej górze: «Podnieś się i rzuć w morze», a nie wątpi w duszy, lecz wierzy, że spełni się to, co mówi, tak mu się stanie. Dlatego powiadam wam: Wszystko, o co w modlitwie prosicie, stanie się wam, tylko wiercie, że otrzymacie. A kiedy idziecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie coś przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze”.

Komentarz.

Co najmniej trzy momenty z dzisiejszej Ewangelii ewidentnie wskazują, że przekleństwo, jakie rzucił Pan Jezus na nieurodzajną figę, było aktem symbolicznym. Wydarzenie miało miejsce w poniedziałek po Niedzieli Palmowej; Pan Jezus szedł do świątyni jerozolimskiej, żeby wyrzucić z niej przekupniów i dokonać jej symbolicznego oczyszczenia. Te dwa bliźniacze akty - przekleństwo nieurodzajnej figi oraz wyrzucenie przekupniów ze świątyni - symbolicznie oznaczają jedno i to samo: że Pan Jezus nie zamierza aprobować tego wszystkiego, co w religijności starotestamentowej się wyjałowiło i wypaczyło, i stało się przeszkodą dla autentycznej religijności.

Na symboliczne znaczenie przekleństwa rzuconego na jałową figę wskazuje również ten szczegół, że Pan Jezus, wychodząc z Betanii, poczuł głód. Może tu chodzić tylko o głód duchowy, o głód owoców duchowych, jakie lud Boży powinien przynosić swojemu Bogu. W Betanii Pan Jezus nocował przecież u swoich przyjaciół Marty i Marii, było to wkrótce po wskrzeszeniu ich brata Łazarza. Ewangelista Jan notuje, że wyprawiono dla Niego ucztę. Zatem Pan Jezus nie wychodził stamtąd głodny fizycznie. Głód, jaki poczuł, przystępując do figi, mógł być tylko głodem duchowym.

Ewangelia zawiera jeszcze trzeci szczegół, abyśmy nie mieli wątpliwości, że przekleństwo figi było aktem symbolicznym. Mianowicie Ewangelista zaznacza, że nie był to czas na figi. Tym się

bowiem różni drzewo zwyczajne od drzewa ludzkiego, że drzewo zwyczajne owocuje tylko raz w roku, a ludzie powinni owocować nieustannie.

Nie przeoczmy tego, że Pan Jezus przeklął jałową figę na cztery dni przed swoją męką. W Wielki Piątek został wsadzony w ziemię Kalwarii krzyż, który On swoją męką przemienił w Drzewo Życia. Jak czytamy w Apokalipsie św. Jana (22,2) to Drzewo Życia "wydaje swój owoc każdego miesiąca" - czyli owocuje nieustannie - "a liście tego drzewa służą do leczenia narodów".

Skoro już wspomnieliśmy o liściach, warto wiedzieć, że Ojcowie Kościoła lubili w swoich komentarzach o przekleństwie rzuconym na nieurodzajną figę przestrzegać słuchaczy przed pozorami w naszym życiu religijnym. Liście dla drzewa owocowego są czymś bardzo ważnym, ale stają się czymś nieużytecznym, jeżeli drzewo nie przynosi owoców. Tak samo czymś bardzo ważnym jest słuchanie słowa Bożego i modlitwa i inne przejawy pobożności. Ale to wszystko byłoby bezużyteczne, gdybyśmy nie przynosili owoców w postaci zachowywania Bożych przykazań, cierpliwości w utrapieniach oraz miłości wzajemnej.

o. Jacek Salij